

readme

Data- og kontekststudentenes egen avis, 11. årgang nr. 1, 2009

<http://readme.abakus.no>

Åre 2009

**- ABAKUS TESTER
FENGSELSFASILITETENE**
- side 4-5

Reisebrev fra Korea
- side 14-15

Korea – Test av soveplasser – PacMan

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

ANSVARLIG REDAKTØR
stian tokheim

SEKRETÆR
john eirik nilsen

LAYOUT
mats bolstad

ØKONOMI
ida vilhelmiina oltedal

WEB
einar johan trøan sømåen

JOURNALISTER
espen herseth halvorsen
anders matre gåsland
karoline helene stark
martin andreas juell
even brukvik frøyen
merethe heggset
alexander tøgard
andreas hagen
jarle lindseth
kjetil åmdal
hanne loug
eirik haver

E-POST
readme@abakus.no

ADRESSE
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE
<http://readme.abakus.no>

OPPLAG
ca 1000

UTGIVELSER
3 ganger i semesteret

FORSIDE
åsmund eldhuset

Leiar

Eit nytt år er allereie i gong, og readme stiller som alltid opp med ny utgåve. Denne gong har vi lagt ekstra vekt på Åreturen, og gjer deg eit fyldig samandrag og skitne detaljar. Det skal for øvrig nemnast at ikkje alt som skjedde i Åre eignar seg på trykk, så dei som vert pirra av vår framstilling bør ta ein tur på ryktebørsen.

readme freistar stadig å vere ein guide og rettesnor til det gode liv, i tillegg til å gjere den trauste kvardagen til ein fest av rusande lesarrøynsler. Derfor fortsett vi å gje deg livsviktige testar, guidar og brev frå fjerne land. Og alt dette kjem i tillegg til både kjære og kjente, samt nokre nye, spalter og artiklar. Denne gong har vi også mekka ein konkurranse som er litt utanom det vanlege, og som for ein gong skuld krev bruk av høgre hjernehalvdel.

Stian, redaktør

Dikt

There one was a poet named Rix
Who was also a hacker, for kicks.
His greatest construction
Ensured self-destruction --
The last line was ') DROP TABLE Limericks;--

- limerickdb.com

I readme utgave 2 anno 2001 stod det følgende: «IT-boblen som sprakk: Akkurat kjøpt pc? -Behold kassen den kom i. Det kan hende du trenger den til å bo i om noen år.» Siden den gang har etterspørselen etter personer med datakompetanse bare økt. Men hva skjer nå?

Stian Tokheim
- redaktør

Når det nå nok en gang er urolig i finansverden, skal readme for en gangs skyld prøve å se optimistisk på framtida. Vi gir deg flere grunner til at fremtidig arbeidsløshet er en vond og surrealistisk drøm, både til tross for og på grunn av finanskrisa.

Spare penger? Kjøp IT!

Mange IT-prosjekter blir igangsatt for å spare penger på lengre sikt. En god del bedrifter vil nok heller satse på en slik investering for å effektivisere drift, fremfor å bruke penger på å øke produksjon og produksjonskapasitet. Et godt eksempel

på dette er det norske selskapet Tandberg som har spesialisert seg innen videokommunikasjon. De siste månedene har Tandberg faktisk gjort meget gode penger, da videokonferanser helt klart er billigere enn kost og losji.

Staten redder Norge

Den største kunden til IT-selskaper i Norge er staten. Det finnes som oftest alltid en etat, departement eller direktorat som har bruk for en teknologisk makeover. I tillegg til de store langsiktige prosjektene som Altinn, er det også iverksatt flere mindre prosjekter i de såkalte krisepakken.

Stor ordresreserve

Mangel på kvalifisert arbeidskraft har vært et problem de siste årene, noe vi studenter har fått nyte godt av gjennom heftige bedpreser og gode jobbtillbud med tilsvarende begynnerlønn. Det vil også si at de aller fleste IT-bedrifter hadde en viss ordresreserve med prosjekter de ikke fikk satt i gang under høgkonjunkturen. Denne reserven kan de tære på nå.

Rekrutteringsstopp?

En rask titt på utvalgte nettsider, blant andre tu.no (nettsida til Teknisk Ukeblad), bekrefter dette. De siste månedene har

de største IT-firmaene i Norge skaffet seg avtaler verdt flere milliarder i både offentlige og private prosjekter. Her står det også å lese at selskaper som Capgemini og Steria skal ansette flere titalls personer i 2009. Så det er enda håp for 5-klassingene som ikke har skaffet seg jobb.

Gigantene sliter

Samtidig er det viktig å nevne at det er stor forskjell i ulike deler av bransjen. Selskaper som selger hardware og software, særlig på det private markedet, har store problemer for tiden. Det samme gjelder selskaper som er avhengig av annonseinntekter. Google har allerede lagt ned sitt kontor i Trondheim, og gigantene Intel og Microsoft sier opp tusenvis. Det er altså et nyansert bilde, og en kan gjøre lite annet enn å håpe på det beste. I verste fall er det stort behov for realfagslærere!

Win + P

Lar deg endre displayegenskaper,
uten å gå via diverse menyer

Windows 7

Folk som skader seg uten å ha rørt skiene. Vektene som kjefter og gir advarsler, riktignok uten preprovokativ sildekasting denne gang, og abakusere med heftig fylleangst etter et mindre koselig møte med de svenske fengselsfasilitetene. Alt var altså akkurat som det skal være når 150 kuler inntok Åre.

Åreturen begynte tradisjon tro med quiz på bussturen. Denne gangen hadde Arrkom overgått seg selv, og stilte med rein sprit til vinnerne. Etter et par timer i buss, og minst like lang tid sittende i resepsjonen fordi ingen ville legge ut for depositumet til de som hadde forsovet seg, kunne noen av oss ta skiene fatt. Andre følte seg så trøtete etter å ha stått opp umenneskelig tidlig, at de allerede da testet ut sengefasilitetene på de nyervervede rommene.

Fylla på rundgang

I og med at Åre er et lite sted med uforholdsmessig store utesteder, så har de organisert seg slik at kun ett av de store utestedene holder åpent hver dag. De aller fleste følger lydig ordre og strømmer som en gjetet saueflokk til stedet som holder åpent. Første utested i rekken var Stedet med stor S, nemlig Bygget.

Afterski

Mye av grunnen til at det er nettopp Bygget mange forbinder med Åre kommer av afterskien. Mens enkelte faktisk har vært i bakken, og stopper innom Bygget på vei hjem, så er det mange som "jukser" og møter opp etter at den verste hangoveren har gitt seg. Formålet og resultatet blir uansett det samme; øl inn, vett ut, og formen på topp til vorspielet på rommene etterpå.

Femteklasse: Gjør alt for litt oppmerksomhet

Jägermeister: Noen drikker det, andre bygger tårn av det

Hopp!

Etter et par øl innabords har folk en tendens til å gjøre diverse ting man (kanskje) ikke ville gjort i sober tilstand. Det har ikke vært en skikkelig Åretur uten at minst en person har knukket eller forstuet foten. Her er det også viktig å påpeke at skiulykker ikke teller, hendelsen skal være forårsaket

av egen idioti på fylla. I år ble det Thomas i bedkom som tok ansvaret. readme kjenner ikke til alle detaljene, men i all hovedsak dreier det seg om en utfordring om å hoppe ut vinduet i 2. etasje. Sporty som han er tok selvsagt Thomas denne utfordringen på strak arm (eller skal jeg

Til slutt satte politen hardt mot hardt, og hev dom jävla nörrbaggarna på glattcella

si strakt ben), og resultatet er det vel ikke spesielt vanskelig å gjette seg til...

Glattcellebesøk

Etter flere kvelder med heftige utskielser så Polisen seg lei på "dom jävla nörrbaggarna", og bestemte seg for å

sette hardt mot hardt.

I noe som i ettertid kan se ut som tidenes oppofrelse for vår kjære avis for å teste et litt vel alternativt sovested, så ble et prominent readmemedlem hanket inn og kastet bak lås og slå. Konklusjonen ble at sengene på Brunkullan er drastisk mye bedre enn voksmadrassen på glattcella i Åres fyllerrest. For øvrig må

det også nevnes at dette prominente readmemedlemmet ikke var ensom, på cella satt det allerede en førsteklasing som også hadde hatt uflaks. Sånn kan det gå når man ikke har vett til å slutte å drikke i tide, og går alene på tur uten å si ifra til andre hvor man går. Cosy!

What happens in Åre...

I folkeopplysningens ånd burde vi kanskje ha sladret mye mer om hva som skjedde. Men siden vi (som vanlig) var minst like delaktige som den gemene hop, og derav har en hullete og svært selektiv hukommelse, så er det begrenset hva vi kan bidra med. Vi har forsøkt å henge ut de som uthenges bør i Smått og nett. Og det vi faktisk husker, men ikke har nevnt, bør kanskje heller ikke nevnes.

Epic faceplant: Du gjettet det kanskje allerede da du så forsiden. Kuhopp med en ski funker dårlig...

Dippan: Verre kjøttmarked enn Bodegaen

Frafall fra sivingstudiene

readme tester ut NITO's døgnåpne hjelpelinje

Vi som er masterstudenter ved NTNU er over gjennomsnittet gode på skolen. De fleste av oss har surfet lett gjennom videregående skole, gjerne best i klassen. Da er det ikke så rart at vi også søkte oss til NTNU, Norges flaggskip innen teknologi og sivilingeniørutdanning. Vi er vant til å være best, men plutselig møter vi mange nye mennesker som er mye flinkere enn oss, og da er det ikke så rart at mange mister motet og gir opp. Sluttes.

Det er ingen tvil om at det kan være tøft å studere, og det er mange fartsdumper vi må komme oss over før vi kan sette opp farten og suse gjennom studiet. Det første man bør tenke på hvis man føler at man sliter er om man har valgt riktig studie/studieretning. På grunn av Norges desperate trang etter flest mulig ingeniører driver studiestedene med massiv propaganda. Selv om Norge trenger ingeniører, er det viktig at studiestedene huker inn de riktige menneskene. Det hjelper lite med markedsføring og reklame hvis feil målgruppe nåes, og feil folk søker.

Motivert?

Hvis man har valgt riktig, og er interessert i det man studerer er man kommet et langt stykke på vei. Hvis man i tillegg har god motivasjon og lyst til å studere, har man et meget godt utgangspunkt for å klare å komme seg gjennom studiet. Men det er ikke alltid motivasjon og interesse er nok.

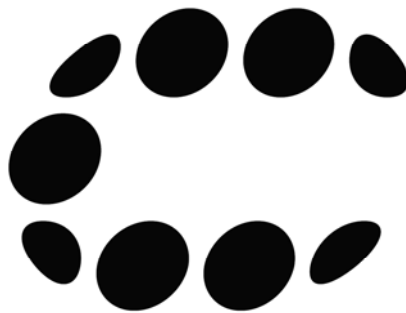
Du får ingen ting gratis

Nå skal vi slippe noe som kan minne om en bombe, i alle fall for noen. Det er harde fakta. For å oppnå gode resultater er man nødt til å jobbe for det. Man

må arbeide. Man må slite seg gjennom endeløse fourier-rekker, man må lære seg å programmere ved å bruke tid på å programmere, man må kanskje vie noen lørdagsformiddager til Newtons lover. Men alt i alt, hvis man liker det man holder på med og er motivert, er det kanskje ikke så ille?

Det finnes råd

Heldigvis finnes det en rekke hjelpemidler en stakkars student kan benytte seg av hvis man er i tvil om man har valgt rett, eller om man trenger hjelp til å komme

COMMITMENT
Forretningsdrevet IT
(BPM + SOA = ROI²)

seg gjennom studiene. Man kan gå på studieteknikk-kurs, snakke med en studieveileder, eller ringe frafallstelefonen. Kan en telefonsamtale hjelpe?

Døgnåpen hjelpetelefon

I oktober lanserte NITO (Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon) en døgnåpen og gratis teletjeneste for tvilende ingeniørstudenter. Frafallstelefonen er det første av NITOs planlagte tiltak for å redusere frafall blant ingeniørstudenter, ettersom det er hele 44% av alle ingeniørstudenter som slutter med studiene før endt skolegang. I denne utgaven av *readme* har testet dette tilbudet for å se om det faktisk virker.

Vi har klart å få kontakt med et abakusmedlem i første klasse som vurderer å gi opp datastudiene og begynne på Dragvoll i stedet. Han vil helst bevare sin anonymitet i frykt for å havne i gapestokken, han er ikke klar for å innrømme sin Dragvoll-tilhørighet før han har bestemt seg 100% for at han virkelig skal krysse over til "The Dark Side".

Han ble tvunget opp til abakuskontoret en lørdagsformiddag for å ringe NITO-telefonen for oss. Litt klam i hendene ringte han, og ble møtt med standard ventemusikk. *readme* satt selvsagt og hørte på med telefonen satt på loudspeaker. Etter en liten stund svarte en hyggelig nyutdannet ingeniør. Førsteklassingen vår hadde forberedt

seg på å bli møtt av en tirade med formaninger om at han ikke måtte slutte med studiene. NITOs telefonmann stilte mange spørsmål og lurte på hva førsteklassingen vår slet med, tenkte på og virket oppriktig interessert i å hjelpe ham. Da samtalen gikk mot slutten ble han oppfordret til å ringe tilbake om han hadde noe mer på hjertet.

Gode erfaringer

Etter en samtale på rundt 15 minutter fikk vi høre hvordan forsøkskaninen vår hadde opplevd samtalen. Han hadde helt klart ikke endret mening om å slutte på studiet, så dette er ikke en telefon som får deg til å ombestemme deg. Informasjonen de hadde å komme med var heller ikke revolusjonerende, studieteknikkurs og endring av studievaner er tips vi alle har hørt før. Det som derimot var bra med telefonsamtalen, var å snakke med noen som har erfaring med studenter som sliter. Oppsummert er NITO-telefonen et bra tilbud til studenter som trenger noen å snakke med om studiesituasjonen sin, og foretrekker å ta samtalen over telefon fremfor ansikt til ansikt. Det er altså ingen som prøver å overbevise deg bli, og vi tviler på at det kan brukes til dette formålet om du har bestemt deg for å dra, uansett. Er du derimot i tvil om at du er på riktig vei, og vil snakke med noen anonymt, kan NITO-telefonen være et tilbud for deg.

PÅ KANTEN...

Spotify på full fart framover!

Siden Spotify ble sluppet i fjor høst, har det tatt verden med storm og skapt store overskrifter i media.

Tjenesten lar deg streamme musikk fra et stadig voksende musikkbibliotek ved hjelp av torrent-teknologi.

De har kuttet en del sanger i det siste pga. strenge avtaler med plateselskapet, samt innført landbegrensninger. Det aller siste er at de har lagt til 10 000 plater i biblioteket.

Google Trondheim takker for seg

Googles kontor i Trondheim har lagt ned, og de ansatte har fått tilbud om å fortsette jobben sin i andre lokaler i Oslo og i utlandet. Det samme skjedde vistnok med kontoret i Luleå i Sverige og Austin i USA. Nedleggelsen i Trondheim skyldes offisielt "problemer med å rekruttere kvalifiserte personer til utvikleravdelingen".

Windows 7

Den nye versjonen av Windows blir sagt å være "slik Vista burde vært", og har fått mange varme ord fra diverse tester verden over. Windows 7 er fremdeles i beta og det er foreløpig ukjent når den endelige versjonen blir sluppet. I alt skal Windows 7 leveres minst seks versjoner, inkludert Starter, Home Basic, Home Premium, Professional og Ultimate. Men Microsoft vil kun fokusere på Home Premium og Professional.

Google ute med nye apps

Nå kan du dykke til havets bunn og fly til fjerne satelitter i nyeste utgave av Google Earth. Samtidig lanserer de Google Latitude der du kan overvåke andre personers bevegelser.

NITO: Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon jobber blant annet med å rådgje studenter i studiehverdagen. Nyeste tiltak i rekken er frafallstelefonen, som du kan nå på nummer 21 03 18 80

I R TIRD-KITN!

– GIEF SLEEPINGPLACE PLX.. KTNX

John Eirik
Nilsen
- *sekretøs*

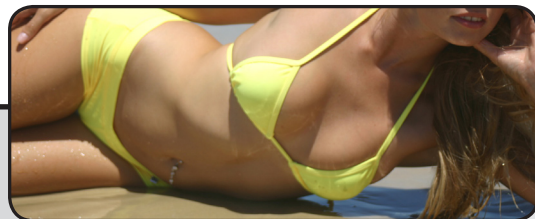
Se for deg et scenario der du hopper i fallskjerm over en totalt ukjent by. En by der ingen kjente fjes er å oppdrive. Du har ingen penger, ingen mobiltelefon og verst av alt, ingen laptop i umiddelbar nærhet. Hva gjør du? Hvor skal du sove? Vi har testet alternative plasser å hvile kroppen på.

Nå skal det jo sies at det kanskje virker litt snevert å begrense dette til et fallskjermhopp. Et mer gjenkjennelig eksempel kan jo være at du er ute på en god gammeldags fyll. Du har akkurat blitt kastet ut av ditt sentrumsnære kryptinn

og av en eller annen grunn bestemte du deg for å utvide horisonten din ved å flytte til Heimdal. Vi kan vel også legge til at taxituren ville ødelagt alt som heter budsjett, mobilen din drukna i en sølepytt utenfor Samfundet og du leste

tidligere på dagen at nattbussen kjørte utforbi Elgeseterbrua. Her er noen enkle måter å redde nattesøvnen på.

Random kvinnfolk

Enkelt konsept: finn deg en ensom sjel å dele senga med!

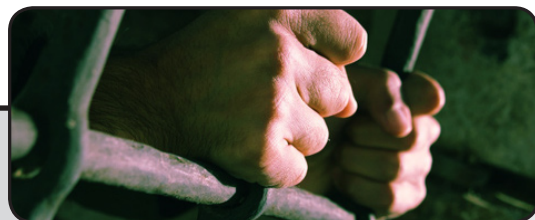
Mange prøver på akkurat dette uansett med mer eller mindre hell. Problemet her er at man må ha game. Enten det eller et bra

øye for å finne det skada dyret i flokken. Om den du finner er mye fullere enn deg, øker sjansene også.

Om du skulle være heldig, så blir det ikke så verst heller. Men

mye kan gå galt, så vi anbefaler at du følger sosialdirektoratets oppfordring og tar vare på deg selv.

Glattcella

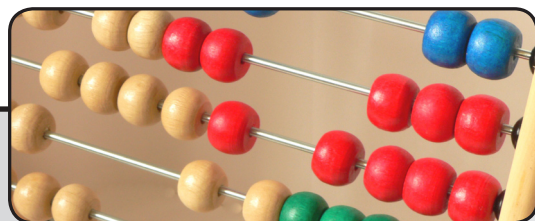
Slemme gutter belønnes. Det er bare å vise litt aggressive takter og ikke roe deg ned før du har blitt polstret inne i fyllerresten.

Hvis du er i Åre trenger du ikke det engang. I Åre er det bare å gå

på trynet på torget for så å etterfølge det med å unnlate å svare når politiet prøver å få deg på beina igjen. Grei skuring med andre ord. Du blir tatt godt vare på av lovens lange arm. Negative sider er jo at du kanskje får deg en cellekamerat.

Og selv om du ikke er psykopat bare fordi du har blitt huka inn, så trenger selvfølgelig ikke din nye venn å ha samme historie.

Abakuskontoret

Hadde dette vært en rangerende test, hadde nok dette vært testvinneren. Særlig nå som backup har fikset oss en pen storskjerm.

Kontoret har alt man trenger for å overleve. Pluss litt til. Det er ganske hjemmekoselig med de deilige snørrgrønne sofaene som man kan hvile hodet på. I

tillegg er innlagt vann og porselen tilgjengelig. Det er til og med en årsrasjon med safarikjeks man kan gå løs på.

Men ikke alt er bare fryd og gammen. Som alt annet har det også negative sider. Man må huske nøkkelkortet sitt. Også må man huske koden til nøkkelkortet

sitt. Og for alt man vet, så kan det hende at noen har glemt å holde døra åpen og låst den. Så det må litt gambling til, men man vinner ikke om man ikke spiller.

Hospitalet

Her må det ofres. For det å sjekke inn på sykehuset uten å være sjuk, kan være vanskelig for de som ikke har lest Acting for dummies.

Hvis man kutter av seg et lem, så er man sikret sykeseng. Om det er for ekstremt, så er den

letteste måten å drikke seg overstadig. Da ender du sannsynligvis opp i grøfta først, men du slipper å lete etter sykehuset siden du blir hentet av politiet.

Uansett, om du først har kommet deg inn, så er alt perfekt. Deilige

senger, pysjamas og frokost er noen av tingene staten spanderer på deg. Sannsynligheten for å møte på en naughty nurse er dessuten større enn om du ikke var på sykehuset.

Grøftekanten

Liker du frisk luft? Liker du et eventyr? Liker du å legge deg i uvisshet om du faktisk kommer til å våkne neste dag? Da er grøfta plassen for deg.

De fleste ser nok på grøfta som en siste utvei, men så ille er det ikke. På en varm sommerdag i hvert fall. For det er jo faktisk værgudene som bestemmer over hvor behagelig en overnatting i grøfta er. Men frykt ikke; det finnes alternativer som vi har valgt å legge innenfor

grøftekategorien. De er kanskje ikke like enke å finne fram til som grøfta, for det skal jo ikke veldig mye leting til for å finne en grøft.

Om det skulle være meldt stiv kuling og 50mm regn, så vil vi heller anbefale nærmeste uokkuperte busskur. Ellers er det sikkert ledige pappesker på kaia.

Det største plusset med grøfta er at du mest sannsynlig slipper hele natta der. Om du legger deg

litt synlig til, vil nok onkel kjapt komme og hente deg etter at nærmeste nabo har ytret sin bekymring over den nye pryden grøfta har fått. Og da ender du nok opp på en av våre andre alternativer i denne guiden; nemlig glattcella eller hospitalet. Om du er skikkelig heldig kjører de deg nok til og med hjem.

Retro Games

Året er 1979, det snør i Sahara, Space Invaders eier i alle verdens arkader og et sted i Japan bestiller Tōru Iwatani seg en pizza. Han tar et stykke, og plutselig er verdens første og største videospillhelt født. Utgavens helt er gjenkjent av 94 % av amerikanske forbrukere, har åtte Guinness rekorder knyttet til seg og hater spøkelser. Denne utgavens retrogame er Pac-Man.

Karakteren Pac-Man heter egentlig Pakkuman, og ble til i Japan av spilldesigneren Tōru Iwatani. Spillet heter egentlig Puck-Man, men siden en P er svært enkelt å endre til en F ble spillet i Amerika omdøpt til Pac-Man. Grunntanken til Iwatani var å lage et spill som skulle appellere til jenter. Når han hadde slått fra seg gutter og klær som tema for spillet slo han til med den banebrytende ideen; Spising - Alle jenter spiser. Genialt enkelt, ganske enkelt genialt!

Enkelt konsept

Spillet Pac-Man er ufattelig enkelt. Du er Pac-Man, en gul sirkel, og ditt mål er å spise. For hvert brett skal du spise opp alle prikkene, som er spredd rundt omkring i en labyrint. I tillegg vil det også dukke opp frukter som gir deg bonuspoeng.

Level 255: En liten buffer overflow gjør denne banen temmelig vanskelig å gjennomføre

Martin Juell
-journalist

Eirik Haver
-journalist

Utfordringen ligger i at fire spøkelser, som på amerikansk heter Blinky, Pinky, Inky og Clyde, jakter på deg. Det finnes noen større prikker på hvert brett man kan spise, om man gjør det vil også spøkelsene bli spisbare for en kort periode. Problemet er at selv om du spiser dem, vil de snarlig komme tilbake. Du klarer en bane når du har spist alle prikkene. Etter hvert som du avanserer vil spøkelsene bli raskere, de større prikkene ha mindre effekt på spøkelsene og du får flere bonuser.

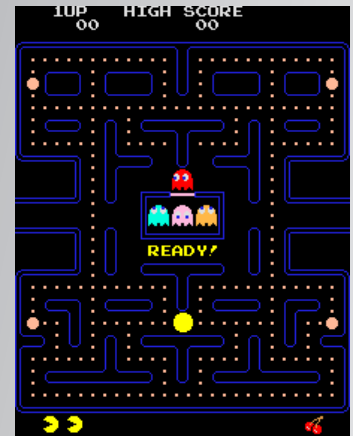
På alle systemer

Pac-Man ble sluppet på det japanske arkademarkedet i 1980 av Namco, uten noen stor suksess. Året etter ble spillet sluppet i USA gjennom Midway (senere kjent for Mortal Kombat spillene), hvor spillet ble en umiddelbar suksess. Alle kafeer, barer, arkader og kaffesjapper ville ha Pac-Man, og på TV kunne man høre at produsenten ikke greide å produsere maskiner fort nok. Karrieren til Pac-Man gikk videre på omtrent alle konsoller, datamaskiner, mobiltelefoner og andre tekniske duppeditter som har blitt laget i ettertid.

Ms. Pac-Man

Det finnes oppfølgere til Pac-Man, men svært få av dem er lisensierte utgaver. Den mest kjente offisielle oppfølgeren er Ms. Pac-Man som ble utviklet av GEC og solgt til Midway uten at Namco fikk vite om det. Det hele endte med et søksmål før Namco gikk med på å lisensiere Ms. Pac-Man som en offisiell oppfølger. Ms. Pac-Man tilbød forbedringer i form av fart, flere labyrinter og bevegelige bonusgjenstander. Ms.

Pac-Man

Sjanger: Labyrintspill

Utvikler: Namco/Midway

Releasedato: 1980

Første plattform: Arkade

Single/Multiplayer: 2-player

- ☺ ekstremt enkelt konsept
- ☺ likevel intenst og utfordrende
- ☺ høy bare-en-runde-til-faktor
- ☹ litt plagsom lyd
- ☹ rett og slett litt vanskelig
- ☹ samme labyrint om igjen

Pac-Man ble også en suksess og gjorde at Midway spydde ut en haug med flere dårlige versjoner, noe som igjen førte til at Namco ble lei av Midway og dermed fikk ikke Midway gi ut flere spill i Pac-Man serien.

Guinness-rekord

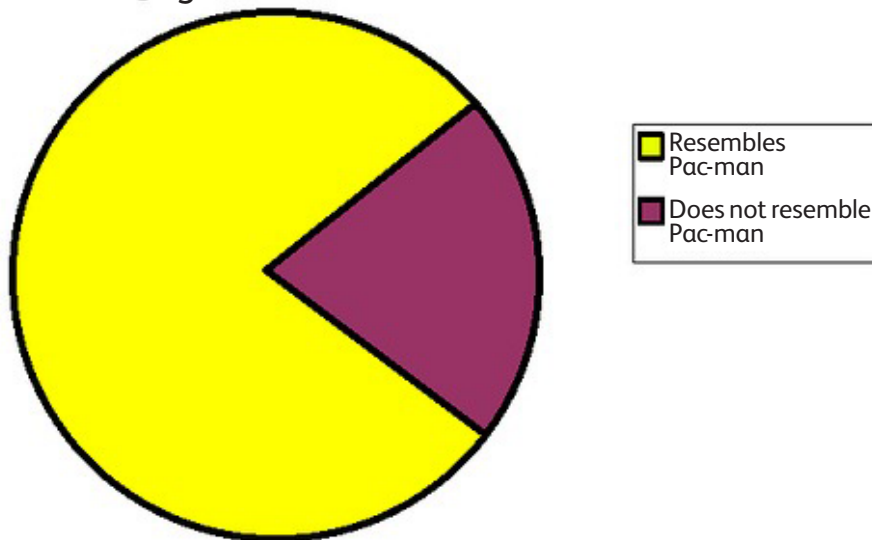
Pac-Man er i utgangspunktet et uendelig spill, men i originalutgaven fantes en feil som gjorde at når man klarte brett nummer 255 ble et register overskrevet slik at bare halvparten av brett nummer 256 er synlig. Det er per i dag offisielt ingen som har greid dette brettet. Dermed er den offisielle rekorden på 3 333 360 poeng, noe som er mulig ved å gjennomføre et perfekt spill. Et perfekt

spill vil si at du spiser alle mulige ting, på alle 255 baner uten å miste et eneste liv. Den første personen som greide å spille et perfekt spill var Billy Mitchell, og for denne bragden er han listet i Guinness rekordbok.

Verdens første spillsuperhelt

Pac-Man er et enkelt konsept for et spill, og føyer seg nok for de fleste inn i kategorien med Tetris, det vil si; spill man ikke installerer, men bruker gjerne et par timer på om vi snubler over dem som Flashspill. Det største med Pac-Man er dog ikke spillet, men karakteren. Pac-Man var den første virkelige helten som spilleren kunne ha et forhold til. Det var ikke den bene streken i Pong, romskipet i Space Invaders, eller stridsvogna eller bilen i et annet tilfeldig spill. Pac-Man er en karakter, og er den første i serien av de vi alle har som helter. Mario, Donkey Kong, Zelda, Sonic og ikke minst Larry.

Percentage of Chart Which Resembles Pac-man

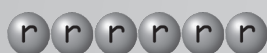

Grafer er viktig: Skamløs kopiering fra nettet eller utrolig kreative readme-journalister? Døm selv...

Pac-Man

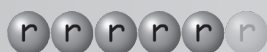
Spillbarhet:

Det er svært lite å si på spillbarheten til Pac-Man. Spillet er utfordrende fra første prikk går inn i det gule gapet, og selv om det kan være ganske vanskelig er det lett å la seg friste til enda en runde til. Spøkelsene har en tendens til å ordne seg sånn at du ikke har noen vei ut, og hvordan det er mulig å spille et "perfect game" er hinsides vår fatteevne. Det er tross alt ikke bare enkelt å komme seg til level 2.

Grafikk:

Grafikken i Pacman var det ikke stort å si på i 1979. Den er et lite, fargesprakende trinn opp fra arcade-tittelforsvarer Space Invaders, særlig figurene er mer uttrykksfulle til tross for det lille antallet piksler hver av dem utgjør. Prikkene Pac-Man spiser kunne med fordel vært noe mer spennende enn prikker, men alt i alt en kurant grafisk opplevelse. Pac-Man-klonene som verserer i dag bruker gjerne litt mer polert grafikk, men elementene på skjermen er fortsatt ikke så mye mer avanserte enn originalen - Både for å likne og fordi noe annet ville vært overflødig.

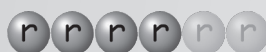
Lyd:

Lyden lages av en PC speaker-aktig enhet, og består i hovedsak av snuttene når pacman dør og spawner, wakka-wakka lyden når han spiser prikker, og effekter når han spiser en power pellet eller et spøkelse. Lyden er spenstig og bidrar til stemningen og intensiteten, men er ikke noen balsam for ørene. Får også et lite trekk for mangel på variasjon.

Holdbarhet:

Ettersom det bare tar seks timer å spille et perfect game, kan man tydeligvis nedlegge ganske mange timer med spilling for å få det til hvis man virkelig synes Pac-Man er gøy. De fleste vil gå lei betydelig fortere enn det, men Pac-Man er likevel et spill du alltid kommer tilbake til, og du kan holde på en stund hver gang hvis du ikke har noe annet å gjøre, eller kanskje spesielt da. En klassiker som har overlevd i 30 år, og sikkert fortsatt kommer til å finnes i en eller annen form om 30 år til.

Oppsummering:

Kloner av Pac-Man verserer på nettet den dag i dag, og det er det en grunn til. Om du så internettmessig sett skulle ha bodd i en hule siden 1979, tar det fortsatt bare et øyeblikk før du skjønner hva du skal gjøre, likevel er det utfordrende selv om du skulle være en veteran bak stikke eller piltaster. Du kan bli lei, men før eller siden kommer du nok tilbake.

Always aiming for higher ground.
Just another day at the office for a Tiger.

Choose Accenture for a career where the variety of opportunities and challenges allows you to make a difference every day. A place where you can develop your potential and grow professionally, working alongside talented colleagues. The only place where you can learn from our unrivalled experience, while helping our global clients achieve high performance.

If this is your idea of a typical working day, then Accenture is the place to be. Visit our website today.

Visit accenture.no/job

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Ting du IKKE bør vite som siving

Leksjon XV: Det viktigste i livet

Jeg vil i dag snakke om noe som ruver stort og sentralt i så godt som alles liv. Noe som stadig blir viktigere og viktigere, ja nesten altoverskyggende. Noe vi ikke kan unngå, selv om vi ønsket det, som vi jo selvfølgelig ikke gjør. Jeg tror dere vet hva jeg snakker om...

Ja, jeg snakker om noe av det mest sentrale i livet for de aller fleste av oss. Det begynner når vi er barn, denne første fascinasjon. Og mens vi vokser, og tar mer og mer ansvar for oss selv, blir også denne ting mer sentral i våre liv, til vi som studenter tenker på den oftere enn hva kanskje er sunt. Selv i livets høst, kan vi nyte denne ting, gitt at helsen tillater det. Men selv om vi alle kjenner disse tingene, og de relaterte saker, virker det som om det er få som har tenkt noe særlig over dem. Folk glemmer dem, tar dem for gitt. Det vil jeg i dag gjøre noe med.

Essensen

Det er vanskelig å si hva som er essensen bak denne ting. Mange vil nok være kjappe til å si at det er formen. Andre vil kanskje påpeke smaken. Men hvis vi tar et litt historisk synspunkt, ja går helt tilbake til begynnelsen, er det ingen tvil om at det er funksjonen som er det vitale aspektet ved denne tingen. For mens form og smak er like variable som det finnes individer, er selve funksjonen like gammel og uforandret som tingen selv. Og denne funksjonen er intet mindre enn livet. I renhet, selv om det senere er blitt oppfunnet mange variasjoner, handler det hele om overlevelse. Funksjonen er intet mindre enn vår eksistens.

Size matters?

Nest etter funksjonen, er så det neste de fleste legger merke til størrelsen. Mange er av den oppfatning at jo større den er, dess bedre, men all erfaring tilsier at dette er like variabelt som personer kan være.

Noen trenger store, men det er jo tåpelig å ta mer enn det man kan bruke. Det som er til overs kan man jo selvfølgelig ta vare på, men vi kan jo alle være enige i at det ikke er like bra. Ting har en tendens til å stivne og størkne etter en stund.

Kvantitet eller kvalitet

Det andre man legger merke til, er antall ting på tingene. Her ser det ut til at mange mener at jo flere jo bedre. Dette er ikke nødvendigvis korrekt. Selv om bare et par gir et heller kjedelig utfall, vil en overflod av ting føre til at de blir for lite av den enkelte, samt at det hele fort kan bli heller grisete, med ting som flyter ut overalt. De fleste mener at det beste er en tre/fire ting, i tillegg til standardtingene, som jo

Symbolikk: Betydningen er unødvendig å påpeke.

alltid må være der for at dingsen faktisk skal være den tingen.

På dette stadiet, vil jeg gjerne påpeke at alle ting egentlig ikke burde kalles ting, overhodet. Jeg snakker selvfølgelig om de masseproduserte dingsene man får for noen titalls kroner på disse etablissementer der kan bli funnet på hvert gatehjørne, som så mange velger å ta med hjem når trangen gjør seg gjeldende. Dette er en patetisk parodi på den virkelige ting. Hvilket jo bringer oss videre til mitt neste punkt: hvordan best få tak i ting.

Hvor og hvordan

Det finnes her mange fremgangsmåter. Jeg har jo allerede nevnt det billige alternativet: det er som sagt ikke verdt det. Er man villig til å betale litt ekstra, og gå til

et litt mer spesialisert etablissement, blir ting straks mye bedre. Men også her er det mye tull. Mange vil kanskje si at jeg ikke er åpen nok, men jeg vil nok likevel si at man er godt tjent med å gå til et sted med et noe veletablert renommé. Du vet da at det du får er av en viss kvalitet, og ikke bare noe skrappt sammen tull, med dingser under gjennomsnittlig kvalitet. Videre kan du også stole på at de gir sine enheter behandling etter bransje-standard, samt at de følger en viss standard når det gjelder hygiene, personlig og ellers.

Men for mange er også dette ikke tilstrekkelig. De mener at den beste kvalitet fåes via en mer personlig og "hands on" fremgangsmåte. Personlig må jeg si at selv om jeg er delvis enig med dette, har jeg problemer med å gidde å gjøre alt selv. Jeg anskaffer heller deler, og gjør andre deler selv. For de som foretrekker å klare seg helt på egenhånd, kan denne være av interesse:

<http://csbnmr.health.ufl.edu/papkelab/prec.html>

La det være sagt

Og med det er det på tide med noen personlige observasjoner. Det er nok ikke lenger noen tvil blant dere om hva denne saken omhandler, og det absolutte flertallet av dere er nok alle enige i denne tingens viktighet i våre liv. Men likevel, en rask titt over tidligere utgaver av *readme*, tilbake til den spede begynnelse, blottlegger en stor mangel. Til tross for hvor viktig, sentral, ja, selv livgivende denne ting er, virker det som om ingen gidder å skrive om det. Hva er dette? Det kan virke som om det er et slags sosialt tabu rundt dette så vitale tema. Jeg kan ikke forstå det... Og derfor er det jeg skriver denne sak, denne hyllest av dette fantastiske konsept vi (nesten) alle elsker:

Pizzaen! La ikke lenger skammen stanse dere! Hyll dette fantastiske bakverk med den ære det fortjener, denne gral av mel, vann, tomater og så mye annet at det vil være fåfengt å nevne alle de kombinasjoner og muligheter som eksisterer!

Reisebrev

Korea

Det var steikende sol, 30°C og uvant høy luftfuktighet da vi ankom universitetsbyen vår, Pohang, etter en lang reise fra Norge om Beijing og Seoul i august. Vi sto der med en lapp i hånda med noen koreanske tegn vi ikke forsto, som vi håpet ville lede taxisjåføren til skolen vår. Det tok litt tid før en koreansk taxisjåfør ville kjøre to malplasserte nordmenn med et tonn bagasje, men etter omsider kom vi frem til skolen vi skulle tilbringe det neste skoleåret.

Marianne og Snorre
– I Korea

Pohang, Koreas navle.

Pohang er bare en "liten" by på størrelse med Oslo, på sør-øst kysten av Korea. Det er én sentrumsgate her, og før t.G.i. Friday ble lagt ned, var det også mulig å få tak i en skikkelig burger i denne byen. Heldigvis inneholder denne gaten et par barer hvor man kan fukte ganen. Før vi ankom Korea hadde vi begge fått tildelt en fadder fra det laboratoriet vi skulle ha plass på, men at fadderne pratet engelsk var visst ikke en forutsetning. Vi flyttet inn på Dorm of International and Cultural Exchange (DICE) hvor vi ble tilbudt gratis bolig resten av året, i henholdsvis jente- og gutteetasjen, mens vi håpet på å finne en egen leilighet. Her var det heldigvis akkurat installert nye madrasser, det var

kun lov å prate engelsk, og man kunne få straffepoeng og risikere utkastning for en rekke aktiviteter som for eksempel: stjele, sloss, starte brann eller misjonere.

Rike nordmenn.

Ukene frem mot skolestart 1.sept. ble stort sett brukt på å finne egen leilighet og bli kjent med de andre utvekslingsstudentene, skolen og byen. Det var veldig mange fra Kina og India her, men også noen få europeere vi ble godt kjent med.

Med god hjelp fra en koreansk student vi har blitt kjent med, fant vi en egen leilighet ikke langt fra skolen. Vi betaler ca 1000 kr hver i måned for en ca 70 m² stor leilighet, med 2 soverom, 2 vaskerom, bad, stue og kjøkken. Dessuten er det vanlig med varme i gulvene her, så vi har varme i gulvene i hele leiligheten som varmekilde om vinteren. Heldigvis er strømprisene like lave som boligprisene, så vi lever varmt og godt for ca halvparten av det vi måtte betalt hjemme. Stort sett alle priser er mye lavere enn hjemme, vi tar ta taxi fra universitetet til sentrum (15-20min) for 20kr, kjøper en mugge tappet øl (2,7 liter) for 30 kroner. I motsetning til hjemme er vi nesten rike her med bare studielånet.

Kimchi og Soju

Vi dro til Korea for å oppleve noe som var annerledes fra den velkjente vestlige kulturen både når det gjaldt tradisjoner, skikker, språk og matkultur. Vi har gått på koreansk språkkurs, og koreansk er overraskende "lett", sammenlignet med

for eksempel kinesisk. De har bare 21 vokaler og 20 konsonanter, og tegnene representerer lyder fra det muntlige språket deres, og alt sies som det skrives. De har 4 former for høflighet i språket, så hvordan grammatikken utspiller seg avhenger litt av hvem du snakker til/med. Litt vanskelig å lære, men å kunne litt hjelper mye siden den gjennomsnittlige koreaner er overraskende dårlig i engelsk.

Vi oppdaget også tidlig at gamle matvaner hjemmefra ble vanskelige å holde på, og vi måtte venne oss til ris til hvert måltid sammen med nasjonalretten deres, kimchi. Kimchi er kinakål som er

Bunader: Type koreansk han-bok

gjæret/syltet i hvitløk og chili. Den nytes til hvert måltid, men vi har ikke helt vendt oss til den enda. Det er mye god koreansk mat som vi sikkert kommer til å savne, men stekte silkeormlarver, hundekjøttsuppe, og tørket blekksprut som øl-snacks vil nok bare forbli (vonde?) minner. Vi ble også tidlig introdusert til Koreas egen "sprit" kalt Soju, en slags hetvin (ca 20%) laget på ris, men som nå lages helt kjemisk og koster ca 15NOK for literen. Soju drikkes til mat eller bare til fest, og den shottes som regel ren med mindre man er lei av koreansk øl og bestiller en soju pitcher (2-4 soju flasker og saft eller juice) i stedet.

Forskning, forskning...

Universitetet er cirka på størrelse med Gløsa i areal, og det er lett å finne frem. Vi fikk tildelt plass på laboratorium etter hvilken retning vi gikk, med egen skrivepult og egen pc. POSTECH er en forskningsorientert skole der en del av karakteren i enkelte fag består i å forske på et emne innenfor faget, og levere en vitenskapelig artikkel om emnet. Oppmøte, deltakelse i faglige diskusjoner, presentasjoner, gruppearbeid og evt. hjemmelekser er også tellende for karakteren. Dette var helt uvant i forhold til NTNU, og det ble mye hard jobbing i løpet av første semesteret, men til gjengjeld hadde Marianne bare én eksamen i slutten av desember som varte i én time, mens Snorre kun hadde innleveringer.

Korea Sparkling

Vi ville selvfølgelig se mer av Korea enn lille Pohang, så ved anledning dro vi rundt

for å se resten av landet. Vi dro til Busan i sør under Chuseok, en koreansk høytid, og nøy varme oktoberdager på stranden midt i storbyen. Etter bading og litt sightseeing var det en tur ut på byen før vi dro til en jimjilbang for å sove. Jimjilbang er et hus med en sauna/spa for kvinner, og en for menn pluss en etasje for soving. Man får utdelt skap med nøkkel til oppbevaring av eiendeler, samt nattøy og håndklær. Man kan være der så lenge man vil for 40kr, også over natta.

I slutten av oktober tok vi turen til den demilitariserte sonen og grensen til Nord-Korea. Det var en rimelig spesiell tur. Det er et av verdens mest overvåkede og minebelagte områder, og på Nord-Koreansk side finner man verdens høyeste flaggstang med et flagg på 31 meter i lengden som trenger en hel storm for å "vaie i vinden". Der var vi også nede i en av "kullgruvene" Nord-Korea ikke har gravd inn i Sør-Korea som stopper kun 50km fra Seoul og ble oppdaget i 1994. Den hadde kapasitet på 30 000 soldater inkludert militære kjøretøy i timen. Ganske utrolig... Vi har også besøkt landets hovedstad, Seoul, gjentatte ganger. Vi begynner rett å slett å bli proffe turguider der. Bare å si ifra hvis du trenger tips! Vi har sett tre av de gamle palassene i denne byen, samt adskillige museer og attraksjoner. Heldigvis har vi rukket å nyte litt av nattelivet og ikke minst shoppingen i denne byen også. Seoul er utrolig folksomt, men også veldig spennende. Anbefales på det sterkeste hvis man har mulighet til å dra dit.

Nå i vinterferien var vi på nydelige Jeju Island som har vinter og snø på Koreas høyeste fjell, og sommer ved kysten med palmer og appelsiner. Man blir hele tiden minnet på hvor ærlige, høflige og serviceinnstilte koreanere er. Vi har mistet både en klokke og en veske med bankkort og 2000NOK i kontakter, men begge gangene har de dukket opp fordi en eller annen koreaner har funnet det og tatt vare på det. Koreanere er også veldig glad i service, så er du ute og handler har du alltid en ekspeditør gående ved din side for å hjelpe. Nå er det snart skolestart her igjen (1.mars), men først blir det en liten ferietur til Filippinene. Håper det blir en fin vår i Trondheim og på NTNU. Følg også med på bloggen vår for bilder og flere historier (folk.ntnu.no/marhov).

안녕히 가세요!

(Annyonghikaseyo! "hadet", når man blir igjen på stedet man er på når man sier det)

Fjelltur: Ja, de har snø i Korea også!

Middag: Nytes best på gulvet

Ting du bør vite som siving

Leksjon XXI: Sprog; besserwisser-hjørnet

Helt fra tidenes morgen, har språk stått sentralt for mennesker, uten språk ville vi ikke hatt samfunnet slik vi kjenner det i dag. Språk har blitt noe vi tar for gitt, så da er det kanskje ikke så rart at vi ikke tar så nøye på enkelte sider ved det. Gjennom språkets stadige utvikling har enkelte nyanser gått tapt, og det finnes nok flust av grammatikkregler de fleste ikke tar så nøye på. Så, hvorfor ikke ta en litt nærmere kikk på små språklige finurligheter som kan være til hjelp for noen, eller kanskje i det minste interessant for noen.

Known Bugs

Det er plenty med feil som mange gjør, så hvorfor ikke gå gjennom noen av dem kjapt:

– *Ennå/Enda*: «Enda mer av det samme», og «De har ikke kommet ennå», den ene brukes om mengde, den andre om tid.

– *Å/og*: Å er infinitivmerket for verb, og forbinder sideordnede ord av alle slag. Som språkrådet skriver: «Å prøve å lære å lese og skrive».

– *Diskré/Diskret*: Førstnevnte kommer fra latin *discernere*, og er det uttrykket legfolk flest har et forhold til, altså å utvise forsiktighet, og lav profil. Diskret betegner derimot noe distinkt, for eksempel «diskrete verdier».

– *Et/Ett*: Et er en artikkel som brukes for å markere ubestemt form entall av substantiver, mens ett brukes når det er én av noe, ett er altså et tallord.

– *Orddeling*: Er ikke nødvendigvis en uting, men særskrivning, som er fenomenet Astronomer Mot Orddeling forsøker å bekjempe, er som regel det. Orddeling inkluderer både særskrivning og

det å bruke en bindestrek for å dele et ord på slutten av en linje.

– *Sitattegn*: Til slutt, på norsk brukes « og » som sitattegn, ikke de engelske fnuttene ”, skal du ha sitat i sitat, brukes ’: «sitat ’i sitat».

Aksenttegn

Noe som bringer oss over på aksenttegn; aksenttegn er på norsk frivillig i alle ord, så nær som i egennavn. Allikevel er det tilfeller hvor de bør brukes. Vi har tre aksenttegn, akutt aksent ´, grav aksent ` , og cirkumfleks ^ . Accent aigu, eller akutt aksent har nok de fleste møtt tidligere i ord som kafé,

idé og diskré, og brukes der for å markere hovedtrykk, det er også korrekt aksent til bruk over e-en i én, når man vil spesifisere forskjell fra artikkelen «en». Accent grave eller grav aksent brukes i à jour og vis-à-vis, og for å skille konjunksjon fra adverb når ordet «og» skal brukes. Med andre ord: «òg», ikke «óg». Grav aksent brukes også i tilfellet «1000 utgaver readme à kr 0,-». Til slutt har vi cirkumfleksen, for de fleste kanskje mest kjent fra smilefjeset «^^». Cirkumfleksen er korrekt aksent for «fôr»

– *Etc*: et cetera, betyr rett og slett «og resten», «og de andre», eller på godt norsk «med mer».

– *Veto*: «jeg forbyr», enkelt og greit. [sic]: betyr IKKE «spelling is correct», selv om det er en god huskeregel, og får fram meningen bak uttrykket.

– *Sic*: betyr slik/dermed (eng: «thus»), og brukes i firkantparenteser i tekst, for å markere at sitatet som kom foran har blitt korrekturlest, men skrivefeil er med vilje bevart, fordi de var slik i originalteksten, og må dermed tillegges den siterte tekstens opphavsmann.

– *Q.E.D*: Quad Erat Demonstrandum – «Som var det som skulle demonstreres», brukes i bevisførsel for å si «beviset er ført», eller «som var det vi ville», et kvadrat kan også brukes som erstatning for forkortelsen.

– *R.I.P*: Requiescat in pace, «må han/hun hvile i fred», og altså ikke direkte «Rest In Peace».

I engelske tekster finner vi også forskjellige latinske uttrykk der vi på norsk ville brukt «f.eks». Man kan helt fint skrive for example,

men e.g. og i.e. brukes mye oftere, og kan ikke nødvendigvis brukes om hverandre.

– *E.g*: exempli gratia betyr for example, og brukes når man gir et eksempel.

– *I.e*: id est som betyr that is brukes når man utdyper det man skrev uten å gi et spesifikt eksempel.

De facto og de jure er også uttrykk man kommer over i litt tyngre litteratur, man kan for eksempel si at Windows er en de facto-standard, de facto («concerning the fact») brukes om tingenes faktiske tilstand, mens de jure (ved lov) brukes om noe som er fastlagt ved lov. Man kan ofte

Ordbok: Ja, selv papirordboka har fått inn moderne ting som "Internet"...

(som i dyremat, må ikke blandes med fór, preteritumsformen av å fare på nynorsk), «tête-à-tête», «entrecôte», og «crème fraîche».

Quis leget hæc? - Hvem vil lese dette?

Det er en del latinske uttrykk i omløp den dag i dag, selv om vi kanskje ikke er like klar over at de faktisk stammer fra latin. F.eks ad hoc, etc, veto, [sic], Q.E.D, R.I.P. La oss ta litt tid til å gjennomgå noen av de mer brukte av disse:

– *ad hoc*: «til dette», brukes for eksempel om en improvisert løsning laget kun til dette spesifikke formålet.

Make some babysteps: Kjølleskapsmagneter kan være en fin begynnelse for mange...

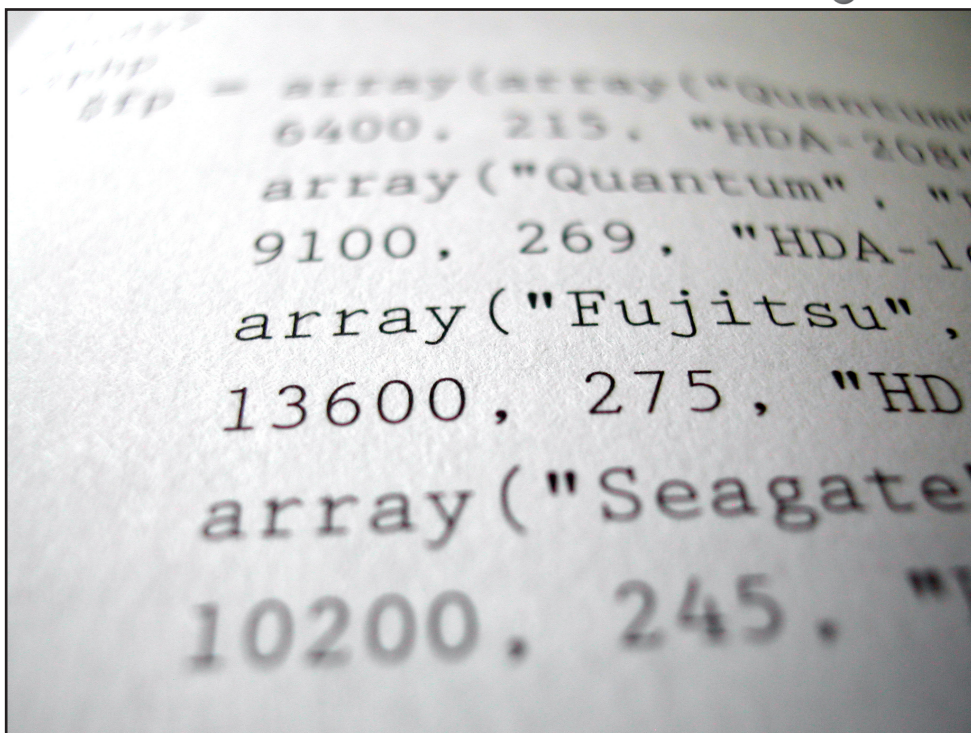
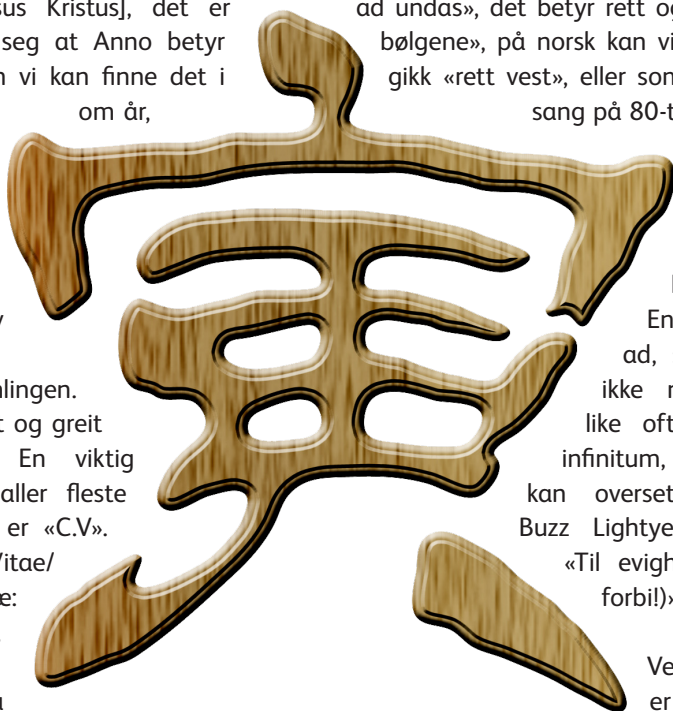
ha en situasjon hvor de jure og de facto ikke stemmer overens, man kan også ha tilfeller hvor loven ikke har fastlagt noe, men det bare er sånn som det er. F.eks har mange land engelsk som de facto offisielt språk, mens de ikke har noe de jure offisielt språk, med andre ord, de snakker engelsk, men loven har ikke fastlagt engelsk som offisielt talemål.

To bokstavers forkortelser

Videre har vi «NB», Nota Bene, «vel å merke», som på engelsk skrives N.B. mens det på norsk skal skrives NB, uten punktum mellom. NB brukes i løpende tekst, til kommentarer etter en tekst brukes Postskriptum «etterskrift». To andre engelske to-bokstavers forkortelser er «A.D.» og «B.C.» som tilsvarende våre norske «e.kr» og «f.kr» (evt de noe mer omdiskuterte variantene før/etter vanlig tidsregning), A.D. står for Anno Domini [Nostrī Iesus Christi], i det herrens år, [vår frelser Jesus Kristus], det er verdt å merke seg at Anno betyr «i det år», siden vi kan finne det i bemerkninger om år,

for eksempel vil «Eidsvoll Anno 1814» kunne skrives under en avbildning av

grunnlovsforsamlingen. B.C. betyr enkelt og greit Before Christ. En viktig forkortelse de aller fleste har vært borti, er «C.V». Curriculum Vitae/ Curriculum Vitæ: «livets løp», flertallsformen er Curricula

Enhver datastudentens definisjon av språk: Beklager å måtte skuffe dere – det er faktisk flere ting enn Java og PHP som kan defineres som språk!

Vitarum. Den siste to bokstavers forkortelsen vi skal ta for oss, er ikke egentlig en forkortelse, men det latinske ordet «re», som de fleste av oss nok kjenner fra e-postens verden. «Re:» er altså ikke en forkortelse for «Reply» eller «Regarding», men et fullgodt ord på egne bein. «Re» betyr ganske enkelt «om» på norsk, eller «in the matter of» på engelsk.

Ad astra per alia porci - Til stjernene på vingene til en gris

Du mener kanskje at jeg har lagt ut om latin ad nauseam (til det kvalmende) nå, men frykt ikke, det er mer igjen der det kom fra. Du har kanskje hørt at noe «går ad undas», det betyr rett og slett «til bølgene», på norsk kan vi si at det gikk «rett vest», eller som Beranek sang på 80-tallet, «det går til

Helvete».

En annen ad, som man ikke møter på like ofte, er ad infinitum, som kan oversettes med Buzz Lightyears frase «Til evigheten, (og forbi!)».

Verbatim er et firma

som bl.a. produserer CD-R og DVD-R-plater, men det er også et latinsk ord som betyr at noe er likt "ord for ord", og brukes gjerne om avskrift. De fleste kokte øvinger er kanskje kopiert verbatim, men om de fosskokte øvingene må nok «Verbatim et litteratim», «ord for ord, og bokstav for bokstav» brukes. Men de er nok neppe kokt «bona fide», «i god tro».

Aut Caesar aut nihil – Enten Cæsar eller ingenting.

Til slutt i latinleksa skal jeg ta for meg en tekstsnett mange har vært borti, nemlig «Lorem Ipsum», den mest brukte fyllteksten i bruk i dag. Fyllteksten stammer fra De finibus bonorum et malorum (om det høyeste mål for godt og ondt) av Cicero. Utdraget er tilfeldig valgt, og betyr grovt oversatt «ingen liker/søker smerte for smertens skyld». Den vanlige lorem ipsum-formen som har vært i bruk fra 1500-tallet og fram til i dag er ikke en verbatim kopi av Ciceros originaltekst, da flere ord i originalen sløyfes i fylltekstutgaven. (Noe som for så vidt er like greit, fylltekst skal tross alt ikke gi mening, og føre leserens fokus vekk fra innholdets betydning, og over på estetikken rundt).

Til slutt, hvis noen lurer, «flanør», kommer av fransk: flâneur, og betyr «vandrende betrakter av storbyen». Og med den lille biten med trivia, runder vi av, og håper at du enten har blitt en smule skarpere, eller i det minste har fått noe ekstra skyts til bruk som språkpirker.

Andreas' superbra artikkel om noe musikkrelatert

- Eller: Et skoleeksempel i å søle vekk tid

Nå er det slik i denne fantastiske blekka som ligger foran deg mens du venter på at brukeren din skal logges på, at journalistene får uhemmet frihet til å skrive hva de vil. Det betyr i praksis at undertegnede kunne skrevet om betydningen av underoverskrifter i medisinsk sakprosa og det ville allikevel sklidd under den redaksjonelle radaren uten å så tvil om min hengivenhet som den fjerde statsmakt.

Det er ingenting som virker så begrensende på et menneskesinn som total frihet, så her sitter jeg og pønsker på hvordan jeg kan skrive en artikkel om musikk jeg er interessert i, for et publikum som ikke vil lese om det, i en nyhetspampflett som ikke er egnet til formålet. Jeg tar med andre ord rennart og driter i oppgaven jeg egentlig har fått og skriver noe som passer meg, akkurat som jeg gjorde på tentamen.

Valgets kval. Friheten blir en flaskehals for ideene mine. Skal jeg skrive en dyptgående artikkel om hva som er prinsipielt galt med spellemannsprisen, og på tross av at artikkelens kjerne er at musikkkonkurranser ikke fungerer, flette inn at feil artister vant? En føljetong i fem deler om hvorfor voicebox er den

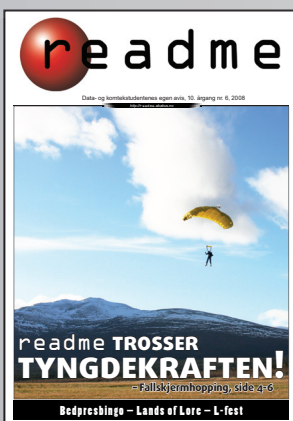
Andreas
Hagen
- journalist

nye antikrist? Et ekstranummer om penisforlengelsesindustriens skjulte farer med pop-up-midtside? Et brevkurs i hvordan man kan lykkes i å prokrastinere (husk å sette inn en vits som spiller på at jeg utsetter noe i forbindelse med artikkelen her, selvreferanse er alltid fett) Jeg har alltid lurt på om jeg kan komme unna med å skrive akkurat det som faller meg inn, men det finner jeg vel aldri ut, hvis det her kommer på trykk så vet ikke jeg hva som er opp og ned, haha. Du kan sikkert hoppe litt frem i artikkelen, for det kommer ikke så mye interessant i de neste setningene. Dette taper du mye tid på. Du har vel noe bedre å gjøre.

En artikkel hvor jeg skamløst promoterer Norges beste stoner-doom-band, SUMMIT, som jeg tilfeldigvis også spiller i, hadde kanskje vært noe. Dessverre blir egenreklame uglesett. Til tross for at bandets mektige riff droner avgårde som dønninger på åpent hav, akkompagnert

av lyden av undersjøiske fjellkjeder som kolliderer i perfekt rytmisk suverenitet, får jeg overlate svulstige og pretensiøse beskrivelser til anmelderne (mer selvreferanse? Kutt ut nå. - red. anm.) .

Hvis det bare hadde vært en måte jeg kunne koka alt dette sammen til et salig brygg, uten å avsløre at jeg har vært for travel til å finne på noe med substans. Kanskje til og med få det til å bli en hel A4 side med litt kreativ bruk av avsnitt og noen fine bilder, kunne det gått? Det ville nok implodert i sin egen urimelighet, og kanskje hadde det dannet en svadastjerne. Stjernen kunne lyst ekstra skarpt og hjulpet meg med å finne veien hjem fra byen. Yeah! Jeg går utifra at du som leser har inngående kjennskap til stjernedannelser og ler høyt. Som Morgenbladet tar jeg mine lesere seriøst (les: forutsetter høyere utdanning innen fagfeltet det skrives om). Jeg får vel prøve å blande inn mine egne interesser i fremtiden. Se opp for artikler om death metal-band i ninjakostymer som reiser tilbake i tid for å stoppe oppfinnelsen av selvklebende persiennelister. Hvis noen har et forslag på hvordan jeg kan jobbe Cerns large hadron collider inn i alt dette, send gjerne mail. Haha, hardon. Ja, nei, så det.

- Spennende saker
- Intervjuer
- Saftige nyheter
- Seks utgivelser i året
- Fin konvolutt

Få readme tilsendt i posten!

Private 99,99 pr år

Bedrifter 199,99 pr år (2 eks)

KONKURRANSE

På innsida kunne vi den 4. februar lese at over 500 jenter hadde meldt seg på IT-camp arrangert av jenter og data. Denne utgavens konkurranse går ut på å spekulere i hva som blir sagt i påmeldingskøen? De tre beste replikkene stikker avgårde med snuble vann i forskjellig form og volum, som vanlig sponset av CommITment.

Det er lov å lage annerledes snakkebobler eller manipulere bildet, originalen finnes på <http://tinyurl.com/readme09>

Send inn manipulert bildefil eller tekst til konkurranse@abakus.no innen **6. mars**.

PROGMATQUIZ – LØSNING

LØSNINGER

Oppgave 1:

Summen av alle tall mellom 0 og 1000 som er et multiplum av 3 eller 5:
233168

Oppgave 2:

Primtall nummer 10001:
104743

Oppgave 3:

Første fibonaccitall med 1000 siffer:
#4782

VINNERE

1. plass

Per Christian Corneliusen

2. plass

Peter Hemmen

3. plass

Per Christian Røine

PREMIER

1. premie

Bollinger
Champagne

2. premie

1 kasse øl

3. premie

1 flaske øl

Dersom du vinner noe, så er du med i den årlige trekningen av en middag for to.
(begrenset til 2000,- kr).

Premiene er sponset
av Commitment

Abakuskalenderen

En oversikt over aktuelle arrangementer

Lørdag 14. februar

Samfundsmøte – Google ser deg

Tirsdag 17. februar

Bedriftspresentasjon med Sirius IT

Onsdag 18. februar

Kurs i Scrum og Microsoft-teknologi med Capgemini

Lørdag 21. februar

– Skidag
– O'store kjellerfest

Tirsdag 24. februar

Bedriftspresentasjon med Hewlett-Packard

Onsdag 25. februar

– Kurs i websikkerhet
– Konsert med Magnet i Nidarosdomen

Torsdag 26. februar

Bedriftspresentasjon med Iterate

Fredag 27. februar

Konsert med Skambankt på Blæst

Torsdag 5. mars

Ølsmaking i regi av Abakus

Fredag 6. mars

Konsert med Danko Jones på Samfundet

Lørdag 7. mars

– Skitur til Oppdal med Capgemini
– onLAN, lan i samarbeid med Online
– Åge Aleksandersen på Samfundet

Tirsdag 10. mars

Bedriftspresentasjon med Software Innovation

Onsdag 11. mars

Kurs med Steria. Tema: «Craftmanship in programming»

Torsdag 12. mars

Bedriftspresentasjon med BEKK

Smått nett

Pimp my office

Noen som har sett at Abakuskontoret har fått seg en real oppussing, og har overtatt tronen som bartebyens (hjemme)kino?

Fysmat er homo?

Shalalalala! Fem gutter fra fysmat koste seg ekstra i Åre. Under et opphold i badstua gled det kameratslige over i det seksuelle. `readme` har heldigvis få detaljer, men ifølge de sikre kilder kaller sikre kilder forekom det blant annet penetrering.

Glattcellebesøk i Åre

Diverse suverene og redaktørlige abakussere fikk testet de svenske fengselsfasilitetene etter en litt vel glatt tur på byen.

Innavl i LaBamba

Det rapporteres jevnlig om tilfeller av seksuell utfoldelse innad i kjellerstyret. Ting tyder på at alkohol øker frisinneelse og minsker intimgrensa.

Bedkom-Thomas is the bird

Eeeeh, not. Vi skjønner godt at det er fristende å teste ut aerodynamikken til din egen kropp i fylla, men ut i fra vår erfaring er dette noe som bør forbeholdes fylladrømmene...

Fredrik Leistad Junior

Sondre i første har tatt opp Fredrik Leistads arv, og gikk dermed runden på alle rom i Åre og kjørte heftig strippeshop. Ryktene tilsier at Silje synes dette var møye trivelig.

No more h4x0rz

Webkom har sett seg grundig lei på at folk lager scripts for autopåmelding til arrangementer, og har nå lagt til captcha-beskyttelse.

Fighter John

Jaggu slo han ikke ned en vegg. Greit nok å være bodyguard, men gå etter svensken og ikke veggen neste gang.